

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 22. august 2018

om revision af den tilsynsmæssige behandling af investeringsselskaber

(CON/2018/36)

(2018/C 378/04)

Indledning og retsgrundlag

Den 26. og den 29. januar 2018 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) en anmodning fra henholdsvis Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 1093/2010 samt et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2013/36/EU og 2014/65/EU⁽¹⁾ (herefter »forordningsforslaget« og »direktivforslaget«, tilsammen benævnt »lovforslagene«).

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da lovforslagene indeholder bestemmelser, der påvirker ECB's opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter i overensstemmelse med traktatens artikel 127, stk. 6, og artikel 1 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013⁽²⁾ og Det Europæiske System af Centralbankers bidrag til den smidige gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende det finansielle systems stabilitet, som omhandlet i traktatens artikel 127, stk. 5. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

Generelle bemærkninger

ECB støtter lovforslagenes målsætning om at etablere en tilsynsramme, som er bedre tilpasset til forskellige typer investeringsselskabers risici og forretningsmodeller.

ECB støtter overordnet formålet om, at systemisk vigtige investeringsselskaber skal være underlagt de samme tilsynsregler som kreditinstitutter, men lovforslagene bør vurderes grundigt for at undgå utilsigtede konsekvenser for andre EU-retsakter som følge af den ændrede definition af kreditinstitutter. Denne udtalelse fremhæver især visse konsekvenser for statistikordningen. Sådanne virkninger er dog ikke begrænset til statistikrammen.

For nærværende kan kun kreditinstitutter være godkendte modparter i Eurosystemets pengepolitiske operationer⁽³⁾. De mulige konsekvenser af at medtage klasse 1-selskaber i definitionen af »kreditinstitut« skal vurderes grundigt af ECB.

1. Klassifikation af investeringsselskaber som kreditinstitutter

Kommissionen foreslår tre klasser af investeringsselskaber: i) investeringsselskaber, hvis virksomhed består i handel for egen regning og/eller afsætningsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse⁽⁴⁾, og hvis samlede aktiver overstiger 30 mia. EUR, eller investeringsselskaber, der indgår i en koncern af enheder, som udfører disse aktiviteter, og hvor de samlede aktiver overstiger 30 mia. EUR⁽⁵⁾ (klasse 1-selskaber), ii) investeringsselskaber, som overholder specifikke tærskler⁽⁶⁾ (klasse 2-selskaber) og iii) alle resterende

⁽¹⁾ COM(2017)790 final og COM(2017)791 final.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁾ Jf. artikel 55 i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3).

⁽⁴⁾ Tjenesteydelser i henhold til punkt 3) og 6) i afsnit A i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

⁽⁵⁾ Hvor den samlede værdi af aktiverne i selskabet på individuelt plan er under 30 mia. EUR, men selskabet indgår i en koncern, hvor den samlede værdi af koncernens aktiver overstiger 30 mia. EUR (dvs. den kombinerede samlede værdi af aktiver i enheder inden for koncernen, som leverer de relevante ydelser, og hvor den samlede værdi af aktiverne i enhederne hver især er under 30 mia. EUR), vil hvert enkelt selskab i koncernen, som leverer de relevante ydelser, være et kreditinstitut, eller hvor den samlede værdi af aktiverne i alle selskaber i en koncern som helhed, som leverer de relevante ydelser, overstiger 30 mia. EUR (dvs. moderselskab og datterselskaber), kan den konsoliderende myndighed i samråd med tilsynskollegiet beslutte at klassificere et eller flere selskaber i koncernen, hvor værdien af de samlede aktiver i selskabet på individuelt plan ikke overstiger 30 EUR, som kreditinstitutter for at tage højde for potentielle risici for omgåelse og potentielle risici for den finansielle stabilitet i Unionen.

⁽⁶⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 12.

investeringselskaber (klasse 3-selskaber). Klasse 1-selskaber klassificeres som kreditinstitutter og bør som sådan være underlagt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾. Følgelig vil klasse 1-selskaber, idet de bliver kreditinstitutter som defineret i artikel 1 i forordning (EU) nr. 1024/2013, være underlagt ECB's tilsyn inden for rammerne af den fælles tilsynsmekanisme ⁽³⁾.

Eftersom det i forordning (EU) nr. 1024/2013 specifikt anføres, at den ikke overdrager ECB andre tilsynsopgaver, anerkendes det ud fra et retligt perspektiv, at en alternativ metode til at sikre, at ECB fører tilsyn med klasse 1-selskaber, kunne have været at ændre forordning (EU) nr. 1024/2013 med henblik på at overdrage ECB specifikke tilsynsopgaver vedrørende klasse 1-selskaber. For så vidt angår ECB's tilsynskompetencer er det værd at tage i betragtning, at antallet af klasse 1-selskaber er begrænset, og at de tjenester, som henholdsvis kreditinstitutter og klasse 1-selskaber leverer, overlapper hinanden. Forordningsforslaget synes således at have en marginal virkning på ECB ⁽⁴⁾.

I henhold til forordningsforslaget er formålet med kriterierne, hvorefter et investeringselskab betragtes som et kreditinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁵⁾, at tage højde for systemiske investeringselskaber, hvis samlede aktiver overstiger visse tærskelværdier.

ECB glæder sig over dette forslag i lyset af, at selskaber, som opfylder disse kriterier, kan udgøre øgede risici for den finansielle stabilitet samt indebære en større risiko for afsmittende effekter på andre kreditinstitutter som følge af deres størrelse og indbyrdes forbundethed og i betragtning af deres eksponering for betydelige modpartskreditrisici samt markedsrisici for de positioner, de tager for egen regning. Samlet set sikrer den foreslåede sontring, at der anvendes forsigtige og konsistente tilsynsstandarder med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår for institutter, der svarer til kreditinstitutter. Uden at berøre de nationale kompetente myndigheders eksisterende ansvar for at føre tilsyn med kreditinstitutters filialer i tredjelande bør forordningsforslaget imidlertid præcisere, hvordan disse aktiver skal beregnes, dvs. herunder aktiver i EU-filialer af tredjelandskoncerner og datterselskaber i tredjelande af selskaber i EU, hvor dette fremgår af deres konsoliderede balance.

I betragtning af, at de samlede aktiver ikke er den eneste målestok til identifikation af investeringselskabers systemiske vigtighed, foreslås det desuden at supplere tærsklen for samlede aktiver med andre kriterier, f.eks. et omsætningskriterium, betydningen af aktiviteter på tværs af jurisdiktioner eller indbyrdes forbundethed. Det ville være ønskeligt så vidt muligt at bringe disse kriterier i overensstemmelse med kriterierne for betydning, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1024/2013, og i den forbindelse også at tage hensyn til EBA's henstilling ⁽⁶⁾. I lyset heraf kan der, når der er høstet flere erfaringer med den foreslåede ordning, være behov for en yderligere finjustering af disse kriterier på grundlag af en underliggende metodologi til vurdering af den systemiske risiko, som investeringselskaber udgør, med henblik på at sikre, at ordningen opfylder sin målsætning, og at den ikke medfører uforholdsmæssigt store utilsigtede konsekvenser, f.eks. via regelarbitrage.

I henhold til direktiv 2013/36/EU skal medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder, der har ansvar for at meddele tilladelse til kreditinstitutter, hører de kompetente myndigheder, der har ansvar for at føre tilsyn med investeringselskaber, hvorvidt det pågældende investeringselskab kontrolleres af de samme fysiske eller juridiske personer, som kontrollerer kreditinstituttet ⁽⁷⁾. Direktivforslaget bør derfor præcisere, at en sådan høring også er påkrævet, når et investeringselskab omklassificeres som et kreditinstitut ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Jf. betragtning 33 til forordningsforslaget og s. 26 i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, »Review of the prudential framework for investment firms«, som ledsager lovforslagene (SWD(2017)481 final).

⁽⁴⁾ Jf. tredje afsnit på s. 2 i forordningsforslagets begrundelse.

⁽⁵⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 60.

⁽⁶⁾ Jf. udtalelse fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed som svar på Europa-Kommissionens anmodning om rådgivning vedrørende investeringselskaber (EBA/Op/2017/11) af 29. september 2017. I henstilling 4 anføres det, at EBA, med henblik på at identificere klasse 1-selskaber, bør udvikle målrettede reguleringsmæssige tekniske standarder på niveau 2 for at foretage denne identifikation under hensyntagen til investeringselskabers særlige karakteristika.

⁽⁷⁾ Jf. artikel 16, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU.

⁽⁸⁾ Jf. den foreslåede ændring til artikel 57, stk. 6a (ny), i direktivforslaget.

Den 23. november 2016 offentliggjorde Kommissionen et forslag til et direktiv om ændring af direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾, om hvilket ECB blev hørt. I henhold til dette forslag vil kreditinstitutter og investeringsselskaber i tredjelande, når visse betingelser er opfyldt, have pligt til at etablere et moderselskab i Unionen, som konsoliderer alle deres aktiver i Unionen⁽²⁾. ECB gentager sin stærke støtte til forslaget om et intermediært moderselskab i Unionen, som Kommissionen fremsatte i forbindelse med revisionen af direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013⁽³⁾. For at undgå tvivl bør den foreslåede ændring af definitionen af »institutter« i forordningsforslaget ikke udelukke investeringsselskaber fra kravet om at etablere et intermediært moderselskab i Unionen.

2. Tilladelse til visse investeringsselskaber som kreditinstitutter

I henhold til direktivforslaget er ansvaret for at meddele tilladelse til et investeringsselskab, der falder ind under definitionen af et kreditinstitut, placeret hos den kompetente myndighed, som har ansvar for at meddele tilladelse til kreditinstitutter i henhold til direktiv 2013/36/EU⁽⁴⁾. De kompetente myndigheder, som har ansvar for at føre tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, bør forpligtes til at samarbejde, navnlig for at sikre, at investeringsselskaberne, hvis tærsklerne i henhold til forordningsforslaget nås, straks ansøger om tilladelse som kreditinstitutter, og at tilsynsansvaret smidigt kan overgå til banktilsynsmyndigheden⁽⁵⁾.

Mens det fremgår af direktivforslaget, at investeringsselskaber, der kan klassificeres som kreditinstitutter, skal have tilladelse som kreditinstitut, er der behov for en præcisering af, hvad der sker, når en sådan tilladelse som kreditinstitut er meddelt⁽⁶⁾. Endvidere bør direktivforslaget præcisere konsekvenserne for et investeringsselskab, som har nået tærsklen, men driver virksomhed uden den relevante tilladelse i en længere periode, og hvis ansøgning om tilladelse efterfølgende afvises af den kompetente myndighed. I så fald vil der kunne opstå et spørgsmål om, hvilken myndighed der har kompetence til at sanktionere investeringsselskabet for at drive virksomhed som kreditinstitut uden tilladelse. Vil det være den kompetente myndighed, som har ansvar for at føre tilsyn med investeringsselskaber eller den kompetente myndighed, som har ansvar for at føre tilsyn med kreditinstitutter. Endvidere bør direktivforslaget yderligere præcisere, at investeringsselskaber, der opfylder definitionen af kreditinstitut, uanset hvilken del af definitionen deres aktiviteter henhører under, kun må udføre traditionelle bankaktiviteter (f.eks. modtage indskud fra offentligheden eller yde lån), efter at de har modtaget tilladelse til at udføre alle bankaktiviteter⁽⁷⁾. Indtil en sådan tilladelse meddeles, bør disse enheder således kun udføre de aktiviteter, hvortil de har fået tilladelse som investeringsselskab.

3. Statistiske konsekvenser

ECB bemærker vigtigheden af at sikre en høj grad af konsistens og harmoniserede metoder for statistiske begreber og definitioner i EU-retten og mellem EU's statistiske retsakter og internationale statistiske standarder, navnlig det nationalregnskabssystem, som er vedtaget af FN's statistiske kommission⁽⁸⁾. Af denne grund har ECB tidligere glædet sig over, at definitionen af delsektoren »monetære finansielle institutioner« (MFI'er) i ENS 2010⁽⁹⁾ følger ECB's definition⁽¹⁰⁾ med udtrykkelig henvisning dertil⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2013/36/EU med hensyn til fritagne enheder og finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (COM(2016) 854 final).

⁽²⁾ Der henvises til den foreslåede artikel 21b i direktiv 2013/36/EU. Jf. endvidere Den Europæiske Centralbanks udtalelse af 8. november 2017 om ændringer til EU's ramme for kapitalkrav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CON/2017/46) (EUT C 34 af 31.1.2018, s. 5), afsnit 1.6. Alle ECB's udtalelser findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu

⁽³⁾ Jf. også udtalelse CON/2017/46, afsnit 1.6.

⁽⁴⁾ Det bemærkes i denne henseende, at i henhold til artikel 16, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU skal den kompetente myndighed, der har ansvaret for tilsyn med kreditinstitutter, under visse omstændigheder høre de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med investeringsselskaber, forud for meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut.

⁽⁵⁾ Jf. den foreslåede ændring til artikel 5, stk. 2, i direktivforslaget.

⁽⁶⁾ Jf. i denne henseende også betragtning 38 til direktiv 2014/65/EU, som har følgende ordlyd: »Kreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, bør ikke have behov for anden tilladelse i henhold til dette direktiv for at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter. Når et kreditinstitut beslutter at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter, bør den kompetente myndighed, før den giver en tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, kontrollere, at det opfylder de relevante bestemmelser i nærværende direktiv«.

⁽⁷⁾ Jf. den foreslåede ændring til artikel 57, stk. 6, i direktivforslaget.

⁽⁸⁾ Jf. Europa-Kommissionen, Den Internationale Valutafond, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, De Forenede Nationer, Verdensbanken, System of National Accounts 2008 (New York, 2009), findes på: <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>

⁽⁹⁾ ENS 2010 er det Europæiske Nationalregnskabssystem, som er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Jf. artikel 1, litra a), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (omarbejdning) (ECB/2013/33) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1).

⁽¹¹⁾ Jf. punkt 6 i Den Europæiske Centralbanks udtalelse af 19. maj 2011 om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (CON/2011/44) (EUT C 203 af 9.7.2011, s. 3).

Desuden defineres rapporteringspopulationen i visse statistikforordninger fra ECB ved direkte henvisning til definitionen af MFI'er i forordning (EU) nr. 1071/2013⁽¹⁾ eller ved at benytte delsektoren »pengeinstitutter, undtagen centralbanken« (ENS-delsektor S.122) eller ved at henvise til »kreditinstitutter« som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013⁽²⁾.

I forordningsforslaget medtages selskaber inden for definitionen af »kreditinstitut«, som, for så vidt som de hovedsagelig beskæftiger sig med finansiel formidling, undtagen modtagelse af indskud (eller indlånsnignende indskud), falder ind under ENS-delsektoren »andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser« (S.125). Denne delsektor falder dog ikke ind under definitionen af MFI'er i EU-retten. Hvis klasse 1-selskaber klassificeres som kreditinstitutter, vil der således være uoverensstemmelser i de fælles standarder, definitioner og klassifikationer af relevans for den statistiske behandling af finansielle selskaber fastsat i EU-retsakter, som bør afhjælpes.

4. Et makroprudentielt perspektiv på investeringsselskaber

Lovforslagene tager ikke hensyn til EBA's henstillinger om behovet for et makroprudentielt perspektiv på investeringsselskaber⁽³⁾. En eventuel fremtidig gennemgang af kriterierne for fastsættelse af, hvilke investeringsselskaber der er systemiske, kan også omfatte spørgsmålet om, hvorvidt der kan udvikles visse makroprudentielle værktøjer til at imødegå bestemte risici, som mindre investeringsselskaber kan udgøre for den finansielle stabilitet. Eksempelvis kan mindre investeringsselskaber, som er signifikante markedsdeltagere, deltager i grænseoverskridende aktiviteter eller er forbundet med kreditinstitutter, forstærke stød.

5. Tredjelandsselskabers levering af tjenesteydelser

Hvad angår Kommissionens forslag om at styrke og yderligere harmonisere EU-lovgivning, der finder anvendelse på filialer af tredjelandsinvesteringsselskaber⁽⁴⁾, kan EU-lovgiver yderligere overveje muligheden for at anvende de harmoniserede regler på alle filialer, herunder dem, som leverer tjenesteydelser til professionelle kunder og godkendte modparter, med henblik på at sikre, at væsentlige risici imødegås konsekvent i hele Unionen og for at undgå regelarbitrage. I denne henseende anerkendes det i lovforslagene, at kreditinstitutter og investeringsselskaber er kvalitativt forskellige institutter med forskellige primære forretningsmodeller, men hvis tjenesteydelser til en vis grad overlapper hinanden⁽⁵⁾. I lyset heraf kan det overvejes at se nærmere på mulighederne for regelarbitrage, f.eks. behandlingen af filialer af kreditinstitutter i tredjelande, der velsagtens bør være i overensstemmelse med den foreslåede behandling af filialer af investeringsselskaber i tredjelande og derfor også bør harmoniseres yderligere på EU-plan.

Forordningsforslaget styrker den ordning, der er beskrevet i forordning (EU) nr. 600/2014⁽⁶⁾, med hensyn til tredjelandsinvesteringsselskabers levering af tjenesteydelser og udførelse af aktiviteter, efter at der er truffet en ækvivalensafgørelse. Ækvivalensen af tredjelandes reguleringsordninger anvendes inden for forskellige områder af den relevante EU-ret, og konsistens og yderligere forbedringer af disse tilgange bør overvejes nærmere. Samtidig kunne EU-lovgiver overveje nærmere, hvorvidt ækvivalensordningen i forordning (EU) nr. 600/2014 bør begrænses (f.eks. ved at begrænse ordningen

(1) Jf. f.eks. Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1011/2012 af 17. oktober 2012 om statistik over beholdninger af værdipapirer (ECB/2012/24) (EUT L 305 af 1.11.2012, s. 6), Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1072/2013 af 24. september 2013 vedrørende statistik over de monetære og finansielle institutioners rentesatser (ECB/2013/34) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 51), Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1333/2014 af 26. november 2014 om pengemarkedsstatistik (ECB/2014/48) (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 97).

(2) Jf. artikel 3, stk. 1, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/867 af 18. maj 2016 om indsamling af granulære data om kreditter og kreditrisiko (ECB/2016/13) (EUT L 144 af 1.6.2016, s. 44).

(3) Jf. udtalelse fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed som svar på Europa-Kommissionens anmodning om rådgivning vedrørende investeringsselskaber (EBA/Op/2017/11) af 29. september 2017. I henstilling 60 i denne udtalelse anføres det, at den nye tilsynsordning for investeringsselskaber bør omfatte et makroprudentielt perspektiv. I denne henseende bør vigtigheden af at afbøde opbygning og virkeliggørelse af systemiske risici understreges med henblik på at afgøre, om der bør udvikles passende makroprudentielle værktøjer til at imødegå disse risici. Ifølge henstilling 61 er der behov for en detaljeret analyse, som vurderer de potentielle systemiske konsekvenser af de tre klasser af investeringsselskaber. I denne henseende bør det overvejes, om det makroprudentielle perspektiv skal skræddersys til de særlige karakteristika ved investeringsselskabernes forretningsmodeller. Jf. også EBA Discussion Paper, »Designing a new prudential regime for investment firms« (EBA/DP/2016/02) af 4. november 2016.

(4) Jf. direktivforslagets artikel 58, stk. 3, som sigter mod at ændre artikel 41 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

(5) Jf. side 2 i direktivforslagets begrundelse og side 2 i forordningsforslagets begrundelse.

(6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

til ydelse af investeringsrådgivning og placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse til professionelle kunder og godkendte modpart(er). Endvidere kunne det overvejes, hvorvidt det i den nuværende ordning for tredjelandsinvesteringsselskaber fortsat bør være medlemsstaternes ansvar at regulere leveringen af investeringsydelse(r) fra ikke-ækvivalente investeringsselskaber i tredjelande, da medlemsstaterne og de nationale tilsynsmyndigheder ikke unilateralt kan imødegå de systemiske risici, der udgøres af f.eks. visse store selskaber med grænseoverskridende aktiviteter, der strækker sig ud over de nationale jurisdiktioner. Med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår kunne det være en mulighed at kræve, at sådanne ikke-ækvivalente tredjelandselskaber over tid skal etablere en filial (eller et datterselskab) i Unionen for at kunne levere investeringsydelse(r) i Unionen.

6. Overensstemmelse

- 6.1. Samspillet mellem lovforslagene og direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 bør vurderes grundigt for at undgå utilsigtede konsekvenser af ændringen i definitionen af kreditinstitut. Forslaget har ingen indvirkning på omfanget af konsolidering i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 eller kravet om, at investeringsselskaber, som enten ejer enheder i en bankkoncern eller er datterselskaber af enheder i en bankkoncern, skal indgå i en sådan konsolidering. Eventuelle yderligere ændringer af lovforslagene bør gennemgås omhyggeligt med henblik på at fastholde omfanget af konsolidering i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013. Samtidig bør der sikres sammenhæng mellem lovforslagene og visse ændringer af direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, som forventes at træde i kraft i de kommende måneder.
- 6.2. I henhold til direktivforslaget er kompetente myndigheder og alle personer, som er forbundet med disse, underlagt tavshedspligt⁽¹⁾. Ordlyden i de relevante bestemmelser i direktivforslaget adskiller sig fra bestemmelserne om tavshedspligt i direktiv 2013/36/EU samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU⁽²⁾. Forslagene bør sigte mod overensstemmelse i ordlyden mellem EU-retsakter vedrørende de forskellige sektorer med henblik på harmonisering, hvor det er relevant, af tavshedspligtens omfang.
- 6.3. Det foreslås at undgå at gentage eksisterende definitioner. Eksempelvis defineres »ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion« i både direktiv 2013/36/EU og direktivforslaget.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 22. august 2018.

Mario DRAGHI

Formand for ECB

⁽¹⁾ Jf. direktivforslagets artikel 13.

⁽²⁾ Jf. artikel 53 i direktiv 2013/36/EU og artikel 76 i direktiv 2014/65/EU.